

A képviselőház ülése.

Debreczen, jan. 9.

A szombati — január 7. — ülés csak folytatása volt a névszerinti szavazásoknak, amely elől a képviselők a folyosókra vonultak s a terem a szavazások alatt majdnem üres volt. Inkább érdekelt mindenkit a válság, les-
ték az erre vonatkozó híreket, amik azonban csak gyéren érkeztek.

Madarász József korelnöknek mindjárt az ülés elején egy kényes dolgon kellett átesnie: az utolsó ülés jegyzőkönyvének hitelesítésén. Hogyan hocsás-e ezt hitelesítés alá, mikor még az előbbi ülés jegyzőkönyve sincs hitelesítve? Az öreg ugy oldotta meg a dolgot, hogy fölolvastatta a jegyzőkönyvet, de nem bocsátotta hitelesítés alá. Ebből fejlődött ki később a mai napnak Polónyi által indított egyetlen vitája.

Igy ezután mindjárt a szavazásokra került a sor azon módosítások és indítványok fölött, amelyeket a január negyedik jegyzőkönyvhöz nyújtottak be. Igaz, hogy az ellenzék ezeket a szavazásokat csak az obstrukcióért idezi fel; de ha a beadott módosításokat mélyebben vizsgáljuk, azt mondhatjuk, hogy csakugyan helyesebb distingválás van azokban.

Az első szavazás Fáty István következő módosítása fölött történt: «Ház helyett képviselőház a tétessék.» A kérdés föltevésékor a jobboldal evődni kezdett:

— Elfogadjuk!

— Nem fogadjuk el! — hangzott a baloldalon.

A módosítás mellett csak egy képviselő: Lakatos Miklós jegyző szavazott. A többi ellenzéki képviselő nem szavazott. A módosítás ellen összesen 116-an szavaztak.

Rövid szünet után Blaskovich Ferencz módosítása került sorra. Blaskovich az ülést bezárja szavak helyett az ülést berekesztő szavakat kérte a jegyzőkönyvbe felvételre. A jobboldal ismét megpróbálkozott, hátha el lehetne kerülni ezt a névszerinti szavazást s kórusban kiáltották:

— Elfogadjuk! Egyhangulag elfogadjuk! a mi nem kis derűséget fakasztott a baloldalon.

Madarász azonban hidegverrel kijelentette, hogy a névsort Esterházy Kálmán jegyző fogja olvasni s elrendelte a szavazást.

Az ellenzék most sem szavazott, ami az

keknek a karácsonyfát. Sir és örül velük s aztán a fenyves társaságra rá se tekintve, elmegy:

»Bocsát zemükre mely irgalmas ámot.
A kicsiket lázban lefekteti,
Aztán kimegy... A fenyves társaságra
Rá sem tekint a bus nazáreti.
Egy szava sincs hozzájuk. Csak a légben
Zendül hozsánna, búbajos zene,
Mig lassan, lassan elűnik a földről
A szenvedők, s szegények Istene!»

Zugó eljonzással fogadta a közönség Ábrányi Emil gyönyörű versét, majd varakozással teljesen fordult Bársony István felé. Kötetemeny prózában volt a czime annak a megragadó hangulatképnek a mit Bársony fölolvastott: az őszi kikiricsokról van benne szó. Bársony egy mozoula előtte a mező őszi kikiricsot varázsol elénk, sőt a színek s a hangok e nagy mestere, meg is szólaltatja őket. Mutatóul közöljük a következő részleteket:

«Itt az őszi, a hervadás, ébredésünk s elmúlásunk. Alig van virág a réten mas mint őszi kikirics.»

Fakós elnyűtt már a földnek minden régi ékessége. Mi vagyunk csak szépek rajta: most van itt a mi időn.

Százezrével seregestől lepjük el a sik mezőt: százezrével, s mégis olyan egyedül, minekünk már a tücczök sem begadul.

öreg Madarászt végre is arra a kijelentésre bírta, hogy:

— Minden a teremben levő képviselő szavazni tartozik!

Figyelmeztetésének meg is volt az eredménye, mert most már négyen szavaztak az indítvány mellett.

12 óra volt már, mikor a második szavazásnak vége lett s az elnök megadhatta a harmadik szünetet. — Szünet után Kubik Béla indítványa került sorra, a mely így hangzik:

»Mondja ki a Ház, hogy az ülésről fölvetett jegyzőkönyvek az ülés megkezdése előtt tétessenek le a Ház asztalára, hogy a Ház tagjainak alkalmuk legyen azokat előlegesen tanulmányozni.»

Perczel Béni munkáját azonban, akinek érdekében tette Kubik Béla indítványát, a többség úgy látszik, nem akarja könnyíteni, ezután is hangosan kell fölolvastatni a jökönyvet, mert a kormánypart leszavazta az indítványt.

Az ellenzék részéről most ötven szavaztak az indítvány mellett.

Szünet után az elnök — tekintettel az előrehaladott időre, javaslatot tett a következő ülés napirendjére vonatkozólag.

Polónyi Géza szölt ehhez. Egy pont kivételével — monda — hozzájárul az elnök propositiójához. Az elnök ugyanis fölolvastatta a tegnapi ülés jökönyvét, de azt nem jelntette ki hitelesítettnek. Már pedig a Házszabályok 146. §-a világosan mondja, hogy az ülés elején mindenkélt az előbbi ülés jökönyve, ha az még nem hitelesített, hitelesítendő. Ha ez még nem történik, akkor még mindig lehet módosítást benyújtani a tegnapi ülés jökönyvéhez.

De elnök kijelenté, hogy az ő felfogása szerint addig valamely ülés jökönyve nem is hitelesíthető, míg az előtte való ülés jökönyve hitelesítve nincs. Most pedig ez az eset forog fenn.

Ezért indítványozta a mai ülésen, amikor a ülés napirendjét megállapították, hogy a mai ülésen a jökönyv csak fel fog olvastatni.

Módosítást nem lehet már benyújtani a tegnapi ülés jökönyvéhez, mert az ülés elején már kijelentette, hogy a jökönyvhöz észrevétel nem tétel.

E rövid kitérés után folytatták a szavazást. Most Holló L. indítványa került sorra.

Nem is kelünk mi senkinek sem.
Az eltévedt méb, a mely vakában járja
a határt, fele se néz az őszi kikiricsnek.

De azért szép az élet.
A mig az őszi nap süt, megrészegülünk
sugarától s a mamor boldogit, ha már a valóság
nem is boldogíthat.

Dal, dal nekünk! Ah, az faj lejjobban,
hogy a mi számunkra, még egy dal sem
maradt...

Ha melegebben süt a déli nap, egy-egy
pacsirta visszaálmódja a szép tavaszt, mg
csirren s aztán balkan próbálgatja a régi
himnusz.

Abból sejtjük, milyen lehet a dal.

Itt az őszi, a hervadás, ébredésünk s elmúlásunk.
Nincsen már virág a réten.

Százezrével, seregestől lepjük el a sikmezőt,
százezrével egyedül.

Piros arczzal születünk meg s mikorra
meghalunk, lilaszínre fonnyadunk.

A közönség egészen beléte magát az őszi
hangulatba és a gyönyörű, — igazi költeményt
élénk tetszészajjal köszönte meg.

Most Bartók Lajos lépett a pódiumra, hogy
felolvassa, jobban mondva; elszavalja egyik
legszebb és leghatalmasabb költeményét.

»S z i r m a y T a m a s, S z i r m a y J ó b e
történeti tárgya mellett is a jelenhez szöls
s a szenvedélyek harsogásából, a kürtök
riadásából is éesen kirezeg a költő honfiban-
natának aggódó szava. A közönség kipirul

Holló módosítása így szöls: szótöbbséggel
helyébe tétessék ennyi szavazattal ennyi
szavazat ellen.

A kormánypart most már beletörődött a
változhatatlanba s nem igyekezett Elfogadjuk!
fölkialtásaival kibujni a szavazás alól.

A névsort most Rakovszky I. olvasta
harsány hangon. A teremben alig 20—30 képviselő
volt. Ezek is kisebb csoportokba verődve
beszélgettek egymással.

Felkeltő fele befejezték a 4-dik szavazást.
Holló indítványa mellett heten, ellene 109-en
szavaztak. Az eredmény kihirdetése után az
elnök az ülést berekesztette.

A képviselőház mai — Jan. 9. — d. e. 10
órákor kezdett ülésén napirendre tüzett a
szombati ülés jökönyvének fölolvása; a jan. 4-
diki ülés jökönyvéhez benyújtott még hátralevő
4 módosítás feletti szavazások; a jan. 4—5-
iki és 7-diki ülés jökönyvének hitelesítése;
irományok előterjesztése; a vita folytatása a
kvóta ügyében történt királyi döntés felett
és végül az elnökválasztás napjának megállapí-
tása körül megindult vita folytatása.

Bánffy bécsi útja s a király döntése.

Bécsből jelentik: A mai tanácskozás is
meglehetősen hosszú volt és — miként a magyar
kormányhoz közel álló körökből jelentik —
olyan eredménnyel végződött, melyet a mai
napra semmiképpen nem vártak. A mai eredmény
annyiban meglepetésszámba megy, amennyiben
általánosan azt hitték, hogy a mai tanácskozáson
a parlament elnapolását fogják elhatározni,
azonban ezt végképen eljötték. A miniszterek
azzal a megbátorozással utaztak vissza
Budapestre, hogy tárgyalásokat kezdjenek
meg a helyzet szanalasa végett. Téves volna az
a felfogás, hogy a miniszterek itt megbízást
kaptak, hogy az ellenzékkel kezdjenek tárgyalni,
hanem arról van szó, hogy a szabadelvűpárt
disszidensivel tárgyaljanak. Ugy látszik, —
mondja a N. W. T. — hogy a disszidensek
vezetői, kik néhány nap előtt megjelentek
Bánffy bárónál és a kik a minisztereket arra
indították, hogy Bécsbe menjenek, rájöttek
anonak tudatára, hogy az ellenzék vezérei
egészen mást akarnak, mint a mit bevallo-
ttak és hogy ennek alapján meglehet, hogy a
disszidensek s a szabadelvűpárt, valamint a
kormány közt megállapodások jönnek létre.

arczzal, lekesedve hallgatta a hatalmas költeményt
s a végén riado éjennel fejezte ki a tetszését.

Rakosi Viktor következett ezután, Sipulusz,
a ki Történeti, melynek címe az őszi kikirics
fele. A kitűnő humorista ötletei szikrázva
röppentek a közönség közé s a jökedvnek
igazan nem volt vége-hozsa. A közönség
szüntelenül kitérő kacagása olykor torlasz-
ent áll zavai útjába s mikor az asztaltól
felemelkedett, tapsolva s éljenezve köszönte
meg a közönség a páratlan humorra füzere-
zett történetét.

Bartók Lajos enőki zarszavaira már nem is
kerülhetett a sor, az Akadémia dísztermét
megtöltő közönség megindult és a Petőfi-
tárk élénk beszélgetésben a kisterembe
vonultak. Innen pár perc múlva rövid sétára
indultak; hogy egy órákor ismét találkozzanak
az Istvan-fogadó fehér szőszalánál.

Egy órákor zsufolásig megtelt a fogadó
nagyterme. A gyönyörűen díszített asztalok
csillogtak az ablakokon beözönlő napsugarak-
ban. A Petőfi-tárk sorából alig hiányzott va-
ki és igen sokan jelentek meg a kedvelt írói
gárda tisztelői, jobarátat közül is. Az irodalom
és a fővárosi társadalom cremje volt együtt.
Részvétel a lakomán:

Bartók Lajos, Endődi Sándor, Zichy Géza
gróf Bartha Miklós, Szabó Endre, Szabóné
Nogáll Janka, ifj. Ábrányi Kornél, Bár-
tony István, Abai Lajos, Ábrányi Emil, Jakab

Bánffy a királynak a tárgyalásokról jelentést fog tenni.

Azonban ezt a bécsi hírt túlhaladja és megigazítja az a budapesti hír, hogy amiként a helyzet követeli, nemcsak a disszidensekkel vételnének fel az egyezési tárgyalások, hanem a pártok, illetve a parlament irányadó egyéniségeivel is. Ez a helyesebb, mert a kizárólag a disszidensekkel való megegyezés szörnyen egyoldalú volna s ha sikerülne valami — azt könnyen a hatalomfeletti osztzkodás értékre szállíthatná az ellenzék s mint nem a Nemzet igaz és szelesebb érdekeivel egyezőt, nemis tekintené olyannak amiért a fegyvert kezéből letenni érdemes volna.

Az egyezési tárgyalásba tehát a kormánynak az ellenzéki pártok vezérferfiit is be kell szólítani. Így akarja ezt a királyi bölöség. És ebből valami halvány remény-sugár löve ki a helyzet kívánatos tisztázására és a Nemzet érdekeinek megfelelő törvényes kibontakozására.

Mert minden is attól függ, hogy a helyzet tisztázására feltételül kikötött «kiegyezés» Ausztriával hogyan — az 1867. t. cikkben lefektetett garanciák — tiszteletben tartásával történik-e.

Nem s z e m é l y elleni harcot folytat tulajdonképpen az ellenzék, hanem rendszeres ellenküzd. A személyt ez a harc csak annyiban érinti, s mennyiben a rendszert teremtette, vagy ugyanazonosítja magát vele — mint Bánffy és a mostani kormány.

Am ha nem lesz megegyezés, a kormány megpróbálja azért a gyűlöletet az ellenzékre harítani, de — úgyhisszük, hasztalan, mert mind a rendszer mind a vele házasságba lépett Bánffy, kormány és többség ismeretesebb mar a közvelemény előtt, minsem oly alaposan ismét megtéveszteni lehet e.

Az ellenzék tiszta elve és törvényes érzelme megtartásával belemehet és bele is megy az egyezési tárgyalásba, de a törvények, a Nemzet vitalis érdekeinek megsértésével nem egyezik ki.

BELFÖLD

A h-nánási függetlenségi olvasó kör ritka szép tanúbizonyságát adta elvhűségének és fenkölt hazaszeretetének a következő felíratával, melyet Kossuth F. függetlenségi pártelnökhöz intézett.

Az felírat szóról-szóra így hangzik:

Ödön, Rakosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szana Tamás, Kenedi Géza, Maki Emil, Prem József, Bercsenyi Béla, Pósa Lajos, László Mihály, Ambrus Zoltán, György Aladár, Vertesi Arnold tarsasági tagok.

Zilahi Simon, Lovászy Márton, Muzsly Kampis János, Lampérth Géza, Kern Aurél, Molnár Géza, Szőlősi Zsigmond, Sajó Aladár, Zilahi Dezső, Kovács Dénes dr. Hollosy Géza, Martos Ferencz, Bálint Imre, Zilahi Béla, Székely Sámuel, dr. Münnich Béla vendégek.

Az első toasztot a társaság alelnöke Bartók Lajos mondotta az elnökre, Jókai Mórra és az új tagra, Bartha Miklósról. Sajnálja, hogy nincs jelen az, a ki mindannyiunk büszkesége, az a ki piramist emelt munkáiból, a mely piramisnak ma den téglája elég volna arra, hogy minden más irónak emlékét megörökítse. Őt az egész világ dicsóiti, jobban talán, mint mi magyarok. Talán a nemzett erőnek jele az, hogy megengedjük magunknak azt a fényűzést, hogy nem méltányoljuk őt akként, miként azt a külföld teszi. A politika ragadta el most tőlünk őt, meghűl, mikor adót fizetett. De a politikától jött közénk az a másik, a kit szintén mi ünneplünk: Bartha Miklós. E kétőre üri poharat. (Eljenzés.)

Vertesi Arnold, mint legöregebb, legfiatalabbakra: Bartha Miklósról, Gardonyi Gézára és Makai Emire emeli poharát.

Bartha Miklós elmondja, hogy most, a mikor a Petőfi-társaság maga közé emelte, kötelessége élettrajzi adatakat adni. Ilyen az, hogy valamikor nagyon jól tudott aludni. — Egy ízben az égő házból vitték ki, a nélkül,

»Nagyságos Pártelnök Ur!

A h-nánási függetlenségi olvasó körnek f. 1898. évi dec. 26-án tartott alakuló közgyűlésén, a szép számmal egybegyűlt körtagok előtt egy aláírás nélkül kibocsátott, az orsz. szabadelvű párt helyegét magán hordó kiáltvány lett egy körtag által felmutatva, mely hazugságokból össze férczelt nyomtatvány a jeleu volt körtagok hazafiai érzelmét méltó undorral töltötte be.

Ezen érzelem kifejezését egybegyűlt körtagok a Nagyságod kezéhez juttatandó köszönő felírat által óhajtottuk kifejezni illetve nyilvánítani s ennek fogantatását a megválasztott elnök és jegyzőre ruházták.

Kedves kötelességüket teljesítjük tehát, a midőn úgy a kérdéses népámitásra célzó kiáltvány, mint minden hasonló hazánk alkotmányos jogai ellen irányuló bármely párt által kibocsátott nyomtatványoktól megbizóink nevében is undorral és megvetéssel fordulunk el.

Mig Nagyságod és a vezeése alatti orsz. függ. part összes tagjai elé a legtisztább hazafiai üdvözzettel és köszönettel járunk, hazánk függetlensége és alkotmányos jogainak megvédeése körül teljesített kitaró munkásságukért és fáradozásaikért.

Egyben felkérjük Nagyságodat, hogy öröklött hazaszeretét, örök emlékü nagy hazánkfiá, városunk feledhetlen diszpolgára szellemében érvényre juttatni törekedjék.

Mi az isteni gndviselésből Nagyságodnak áldásdus hosszú életet, hazafiai törekvésére sikert esdve, kiváló hazafias üdvözzettel és változhatlan tisztelettel vagyunk

Kelt a h-nánási függ. olvasó kör 1898. évi decz. hó 26-án tartott alakuló nagygyűléséből.

Alázatos szolgálai

Gulyás Imre — Id. Kovács László kör-elnök

Ezen eljárás megbecsülhetlen hazafias voltánál fogva dicsőretre nem szorul. Méltó reá, hogy minden fenkölt gondolkozásu egyület és testület, amelyhez a kormánypártnak hason természeti szennyiratai becsempeziatnek — követte ezt a példát és úgy járjon el, mint a h-nánási függ. olvasó kör.

hogy felébredt volna. De egy pár év óta nem tud aludni. Az orvos mindent megpróbált, hogy segítsen rajta. Végre felfedezte, hogy a könyvszekrényen levő könyv az oka. Ezt a könyvet este nem szabad magyar embernek olvasni, mert a vérkeringése lavafolyammá változik. De oda kellene adni minden haldokló magyarnak, hogy új életre serkenjen. Ez a könyv, a kuruczdalok. Élteti: Endródi Sándort.

Bartók Lajos Zichy Gézát, Zichy a társaság tisztikarát eltilti, Makai Emil a társaság felvirágzására üriti poharát. Rakosi Viktor felemlíti, hogy Petőfi Sándor halálának 50 évfordulója ebben az évben lesz, a mit a társaság meg fog ünnepelni.

Különösen szép szavakkal köszönti fel Jakab Ödön Bartha Miklóst. Azt mondják, ugymond, hogy Bartha inkább politikus, mint író. De ha ő semmi szépirodalmi munkát nem írt volna, csak politikai cikkeit, akkor is az igazságnak törhetetlen keresése, a magyar fajhoz való ragaszkodása, a föld népe iránti mély érzése, bizonyítják, hogy őt az Isten a politikai pályához többel ruházta fel, mint belőle tudattal, és ez az idealizmus, a mit belőle még a mostani viszonyok sem tudtak kiölni. Ebben a körben tanulhatunk tőle a nemzeti szellemhez való tántoríthatatlan ragaszkodást és ezért szívéből üdvözli Bartha Miklóst. (Eljenzés.)

A társaság a legtelkebb hangulatban az esti órákig maradt együtt.

Az Egyetemi kör bezárása.

Debreczen, január 9.

Amit sejtettünk — fájdalom — bekövetkezett.

A budapesti egyetem tanácsa szombaton — jan. 7. — további intézkedésig, elrendelte az Egyetemi Kör bezárását; az egyesület tisztviselőit funkcióiktól felfüggesztette és a kör helyiségének kulcsait a rektor magához vette.

Miért történt ez? Azért, mert a kör helyiségében az ex-lex állapotról és ennek különösen a katona-állításra való kihatásairól eszmecsereket folytattak és mert a kör vezetői a rektornak ezt eltiltó rendelete végrehajtásáért nem voltak hajlandók felelősséget vállalni.

Az ukáznak az alapszabályok 4. §-ára való hivatkozása tehát hamis. Az egyetemi tanács egyszerűen ürügyet keresett arra, hogy bezárja az Egyetemi Kört, mert attól tartott, hogy az ottani társasérinkezés révén az ifjúságban olyan közszellem fejlődhet ki, mely az egyetem falain kívül megindul és lefolyó politikai akcióknál a kormánra kedvezőtlenül érvényesülhet.

Az egyetemi tanács lesüllyedt a Perczel Dezső törvényessége színvonalára, ki oly megokolással nem hagy jóvá a belügyminiszterhez fölterjesztett egyesületi alapszabályokat, hogy hatha az egyesülők az alapszabályokat nem tartják meg.

Ez a legpoliczajabb szagu prevenczió. De ha valaki azt hiszi, hogy példátlan eljárás nincs igaza. A Bach idejében ugyanigy jártak el. Sőt Muszkaországban, Kharkovban és Moszkvában csak nemrég is hasonló fölfogásból kiindulva, oszlatták föl az ifjúsági egyesületeket.

Minden hazafi szívet pedig örömmel tölti el, hogy a nemzet fájának még van virága s hogyha az Egyetemi Kört bezárták is, a magyar ifjúság azért tud élni, gondolkodni és cselekedni.

Es nemcsak tud, hanem fog is. A gondolatnak a policzia sohasem tudta útját állani még akkor sem, ha az egyetemi rektor álloti be rendőrnök a közokt. miniszter káplárparancsa alá.

A magyar ifjúság meg fogja mutatni, hogy a jövő nemzedék egészséges, magyar vére van benne s a nemzet önállóságáért fog küzdeni. Gondolkodni és tenni tud és tenni fog.

A protestáns kormány férfiak.

Egy allítólag »tiszteletre méltó és tekintélyes férfiról, a fővárosi egyik nagyobb protestáns egyház köréből, az »Egyetértés«-ben egy közlemény jelent meg, tegnap, amely az ellenzéki pártok szövetségétől a protestantizmust feltűti a kérdésbe teszi: »Mi lesz a protestantizmusból, ha megbukik a protestáns Bánffy vele együti kizsorszorulnak a hatalomból a prot. Tiszák is sat...»

Hát hiszen Bánffy, a Tiszák és lehet hogy más prot. consortes, azt a rendkívüli helyzetet teremtették a parlamentben, hogy nagyon ellentétes elvű pártoknak kellett szövetkezniök a többség és a belőle alakult kormány ellen, hogy a törvényt és az ezen nyugvó Nemzet-érdekét megoltalmazták a törvényen kívüli állapottal járó veszedelmektől. De melyik valódi magyar protestáns nem vallja ezt honfi dogmájaképpen: »a haza minden előtt!«

Ne féljen ama »tiszteletreméltó és tekin-

télyes protestáns ferfi. Ha a szövetség pártok a Haza iránt megtették kötelességüket azt mondják egymásnak majd: „a mór elmebet. Székválnak ismét elveik szerint ellentétes elemekre és küzdenek egymás ellen, a »tisztelteméltó és tekintélyes protestáns« nagyobb öröme.

De a valódi magyar protétánst sem ez a politikai időszerű szövetség, sem a várható egymás elleni küzdelem, meg nem bonthatják. Talán, ha a hatalom polczáról leszorítatnak azok a prot. nagy férfiak akik csak a hatalomért tesznek egyházukban a niszvalamit — saját egyházuknak, amelynek a létfentartásért való küzdelem — eleme, visszaadottak saját munkaterüknek is, és inkább feltalálják itt az üdvös munkát, mint a hatalom polczán. Jól tudhatja azt a »tisztelteméltó és tekintélyes protestáns«, hogy a protestáns egyház élt akkor is, amikor gyermekei semmi magas kormány hivatalát nem viselhettek.

És ezek akkor nagyobb, önzetlenebb hazafiak és egyháziak voltak, mint a mostani hatalompolczon ülők. Mert a magyar protestantizmus, amint ezt történelmi multja igazolja, a hazafiságtól el nem választható s mint a palma nő a teher alatt.

Nagyon keveset köszönhet a magyar protestantizmus jelenben országos kormányfőfőin — akik az 1848: YX. t.-cikket is adakta tették, amelynek egészben való beváltásában volna pedig itt e hazában a protestáns egyházak megváltatása.

H I R E K.

A Zion egylet estélye,

A debreczeni Zion jótékonyági egyesület szombat este fényesen sikerült jótékony-célú estélyt tartott a Bika szálloda nagytermében. Elragadó látványt képezett a báliterem, amelyben a szép asszonyok, fiatal údeleányok díszes csoportja volt látható.

A táncot egy kitünően összeállított és igazi műélvezetet nyújtó concert előzte meg. Az első számot a Magyar Testvérek zenekara által előadott nyitány képezte, mely után Sebessy B. V. kiváló basszista lépett a pódiumra és zengzete, érczes basszusával gyönyörűen énekelte magyar népdalait a közönség osztatlan elismerése mellett. Rosenberg Ilona zongoraművész nő játszotta el azután Gall Ferencz ábrándját finoman, lágyan remek előadással és technikával.

Midőn az utolsó hangok méla akkordjai is elhangzottak, tapsviharba tölt ki a közönség tetszésének, elragadtatásának jeleit. Utána Sziklay Miklós adta elő coupleit zajos derűségetkeltvén a hallgatók között. A hangverseny Piec de resistanceát a hatodik szám Leopold Francziska enekszáma kepezte. A Hugonottákról az aprod-áriát énekelte csodás koloraturával és ritka iskolázottsággal. A közönség élénk figyelemmel és valódi gyönyörűséggel halgatta a kiváló énekművésznőt, ki a közönséget egészen magával ragadta. Tapsoltak is annyit, hogy a falak rengtek bele. Midőn ismét helyreállt a csend, Kohn Gézáné urhölgy lépett az emelvényre és általános figyelem között igazi virtuozitással játszotta el Mendelsson Capricciosóját. A hangokba melegséget, finomságot töltött s igazán megérdemelte azt a kitörő tapot, melylyel a közönség a játékát honorálta. Utána Hajós Zsigmondné urhölgy czimbalmon a Repülj fecském-et adta elő. Nagy jártassággal kezelte a czimbalomvérték s igazi cigányos magyarsággal, érzéssel és szívhez szólóan játszott. A közönség nem is fukarkodott a tapsokkal. Sebessy B. Vilmos és Leopold Francziska énekeltek még azután, míg végre Szabó Irma kedvesen és bájosan előadott monológja, «Bál után» fejezte be a gondallal összeállította s kitünően sikerült hangversenyt.

A hangverseny után a podiumot a Magyar Testvérek foglalták el s a fiatalság kedvéért rákérzték a csárdást s nem is faradtak ki, huzták egész kivilágos virradtig.

A szünóra után tombolajáték is volt. 42

nyereményt huztak ki és zajosan megéljenézték a szerencsés nyerőket.

A multság ugy anyagi mint erkölcsi tekintetben sikerültnek mondható s reméljük, hogy az elért siker csak buzdítani fogja ezt a fiatal egyesületet nemes hivatása és emberi kötelességének a teljesítésére.

* **Visszautasított felebbezés.** Kurucz Miklós és társai felebbezést nyújtottak be a ker. miniszteriumhoz, amelyben a deb. ipar-testület megalakulásának ügyében újabb felülvizsgálatot kérnek. A ker. miniszter leirata ezen ügyben má érkezett a városba. A miniszter visszautasította a felebbezést. Elhatározását azzal indokolja, hogy a mult év okt. 9-én 54577 sz. a. kelt leiratában kijelentette, hogy az ipar-testület törvényeszerű módon alakításuk meg, ennek következtében az alapszabályokat jóváhagyta s így a testület működésének megkezdése elé nem gördithet akadályt.

* **Persely feltörés.** Az emberiség legalsóbb osztályához tartozik az a három jó madár, kik ma reggel hat órakor belopódtak a kath templomba és a szegények részére felállított perselyt feltörve abból 15 ft 22 krt. elloptak. A tolvajok közül az egyiket Horváth Zoltán szobafestő tanoncot tetten érték, a másik két tettest pedig névleg Daniánczky Gyula és Varga Lajos csavargókat már előkerítették. — A III. ker. rendőrkapitányság megbízásából Tóth Sándor rendőrfogalmazó nagy eréllyel megindította a vizsgálatot, aminek már meg is van az eredménye, mert a megrögzött gonosztevők bevalóták, hogy tegnap is feltörték valami perselyt, amelyből 18 frtot sikerült ellopniok. A vizsgálatot még folytatják.

* **Margit fürdő jégpályája** mind nagyobb kedveltségnek örvény. Így tegnap is nagy-zamu előkellő közönség gyűlt egybe s keső estig mulato t a jegen a katonazenekar vidám hangjai mellett — Nem csoda, — a korcsolyázás egyike a kellemesebb s könnyű sportoknak, és a Margit fürdő jégpályája már régóta legkedvesebb és leglátogatottabb valamennyi más jégpályá között. Esti órákban vilanyvilágítás mellett élvezheti itt a sportkedvelő publikum a korcsolyázás örömeit.

* **A debreczeni zenekedvelők köre** által a zenede diszteremben folyó 1899. évi január hó 13-án, pénteken rendezendő hangverseny műsora: 1. Tartini. Ördögtrillá, sonáta. Előadja: Hubay Jenő tanár, hegedűművész. 2. Lully. Bois épías (1784.) Arne. Merily (rég. angol dal.) Előadja: Lichtenstein Dóra dalénekesné. 3. Viouxtemps. Réveire. Hubay Berceuse, Mazurka a moll. Előadja: Hubay Jenő, tanár. 4. Chopin. Nocturne. Liszt Magyar Rhapsodia 8. szám. Előadja: Székely Arnold zongoraművész. 5. Wieniawski. Souvenir de Moscou — orosz ábránd. Előadja: Huber Jenő tanár. 6. Schubert. Am Grabe Anselmo. Schumann. Ich kann's nicht fassen noch glauben, Bodó Alajos. Ha meghalok, ha kivisznek a temetőbe. Hubay. Szomorú ág a szivem szerelme. Hubay. Kis gyermek koromban. — Előadja: Lichtenstein Dóra. — 7. Hubay. Csárdajelenetek. Előadja Hubay Jenő tanár. A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartanak. Kezdeté este pontban 8 órakor.

* **A nőgyelet közvacsorájára,** mely e hó 14-én lesz a Bika diszteremben, serényen folynak az előkészületek, Ugy a szűkebbkörű rendezőbizottság, mint a választmányi tagok, élükön az elnökkel mindent elkövetnek, hogy a multság erkölcsi és anyagi sikere minden tekintetben biztosítva legyen. Párját ritkító buzgósággal s a szegények és árvák ügyéért elkeseredő hű szívvél toborzák a résztvevőket s a mely ügyet a hölgyek így felkarolnak, lehetetlen, hogy az diadalra ne jusson, különösen, ha még jótékonyágról is van szó, a melyben Debreczen jőszívű, áldozatkész közönsége mindig előljár. A multság iránt csakugyan város és vidékszerzte rendkívüli érdeklődés mutatkozik s az előjelekből ítélve máris bizvást el lehet mondani, hogy egyike lesz a farsang leglátogatottabb és legkedélyesebb multságainak s méltó utóda a hajdai

kedves emlékü közvacsoráknak. Csak egyben fog eltérni a régiektől, a közönségre való tekintetből. Tudniük a férfiak a felszolgálók részéről nem lesznek semmiféle zaklatásnak kitéve. A felszolgáló kisasszonyok utasítva vannak, hogy semminemű túlfizetést senkitől el ne fogaoljanak, ilyenekre senkitől ne hívjanak s az ételeket és italokat csak a megszabott árban szolgálják ki. A fizetésen az egyes asztalok körül foglaltoskodó háziasszonyoknál teljesítendő. Minden asztalon lesz egy-egy persely, hogy ha valaki jőszántából épen még valamit akar juttatni a szegényeknek és árváknak abba beletehesse. A rendező bizottság tájékoztatás végett közudomásra hozza, hogy a belépő jegyhez, a meghívó megszabott arért, mindenki vacsora-szelvényt is kap, mely tulajdonosát egy sült és egy thea elfogyasztására jogorítja. Vacsora után fél 10 óra tájban kezdődik a táncz multság, a mely elé azért is fokozottabb érdeklődéssel nézünk, mert sok szép fiatal leány akkor fog először édes ábrándok és boldog reménykedések között a diszterem parkettjén lejteni. Legközelebb közölni fogjuk az egyes asztaloknál foglaltoskodó háziasszonyok s felszolgáló kisasszonyok neveit. Annyit máris jelezhetünk, hogy nagyon szép névsor lesz az, akár a benne foglaltakat, akár azok számát vesszük tekintetbe.

* **A népkönyha** a Csapó-utcai kovács kaszárnyában áldásosan működik. Az étkezők száma nap-nap mellett szaporodik. Különösen sokan vannak az iskolás gyermekek, naponként átlag 150—160. A felnőttek száma is meghaladja az 50-et. Növekszik a fizetők száma is, amin nem is lehet csudálkozni, mert 10 kr. csekély díj mellett izletes meleg ételt (rendszerint két felet) lehet kapni. Minthogy ez áldásos intézmény egyedül a nemesszívű emberbarátok áldozatkészségéből tartja fenn magát, újra, meg újra felhívjuk reá közönségünk figyelmét.

* **Gyászhir.** Kolozsvárról írják nekünk hogy S z a s z Domokos ev. ref. püspök aki már huzamos idő óta súlyos betegségben szenved tegnap este — meghalt. Közéletünk egy ritka tehetségű kiváló tagját vesztette el benne s az erdélyi ev. ref. egyházkerület pedig legfelső lelkipásztorát, érdemekben gazdag püspökét gyászolja S z a s z Domokos ravatala felett.

* **A hűség egyik mintakép** halt meg Jan. első napján Eperjesen. Cseléd volt csak, de azáltal a nemes erény által, amelyben 12 éves korától 78 éves koráig, tehát 66 éven át szakadatlanul a Roskoványi család szolgált, a megérdemelte, — hogy egy kegyelettel s követendő példaul jegyezzük fel nevét. H a j d u - P a k i n y E m i l i á n a k neveztek s Kis-Szebenben — Hú-Szebenben született. Az aggsággal járó gyenezéselete végszakában ugyan neki is osztályrésze lett, de a halás család nemcsak el nem hagyta, hanem hűségével kinyert érdemei szerint igaz méltánylattal, kegyeletes gondossággal apolta. Megható volt temetésén az, hogy szegény sorsu gyászolói sorába az uri család tagjai is sorakoztak, nemes kötelességüknek tartották, hogy sirba bocsátott koporsója után ök vessek az első göröngyöket, amik után emelkedjék a sirhalom, mely alatt a hűségnek eritka példánya pihen, egy szakadatlan tevékenységben, egy és ugyanazon család szolgálatában töltött élet után. A temető eperjesi ag. ev. magyar lelkész D r a s k ó c z y Lajos fenkölt és megható beszédének tárgya a szolgálati hűség volt, amelyet követendő példaképpen kötött e szép erényben nagyon megfogytakozott cseléd osztály részére, de úgy, hogy levonhatta belőle a tanulságot a cselédek iránti emberieség teljesítésre a cselédirtó uri osztály is.

* **A főiskolán** megkezdődtek a colloquiumok. Elsőnek dr. K a r s a Istvan tanár írta ki, majd a Törvényeszéki Orvostanból és Jogbölcséletből lesz megtartva. Beborul most sok diák arca, de majd kiderül. Az biztos, hogy a hangulat most emelkedő, mint a bőrszen mondani szokás), s különösen sok »puskát« jegyeznek az antiquariumokban. Good vaj!

* **Az Erzsébet királyné ösztöndíj** alapítványra helyi adományokból csak a „Debr. Prot. Lap” eddig nyugtázott 4360 koronát. Különböző beküldésnek legcélszerűbb útja: Mark Endre főisk. és egyházk. ügyész címére.

x **Eltévedt egy kutya.** Arany János utca 30. sz. a. lakó Tichy József urnak eltévedt egy kutyája, a melynek ismertető jelei a következők; sötét piros szőrű — fehér pettyekkel tarkázott lábú, nőstény — göndörszőrű farkának a végén fehér színű. Felkértek a ki ezt a mopszlit mint gazdátlan jószágot pártfogása alá vette, sziveskedjék fennevezett tulajdonosának azt visszaadni, melyért köszöneten kívül illő jutalomban részesül.

* **A festőművészet városunkból a képző** művészeti társulat téli tárlatán B o s z n a y István ev. ref. főgimnáziumi rejtőnár 4 festményével volt képviselve és pedig kedvező sikerrel, amennyiben a vallás és közoktatás miniszter az „Erdőben” cz. képet a nemzeti múzeum számára, az „E s t h a n g u l e t” cziműt pedig Ő felsége a király részére vásárolta meg.

* **Elhunyt tanárjelölt.** H a r s á n y i Béla nagy reményekre jogosító tanárjelölt H a r s á n y i Sándor turkevei ev. ref. és neje V a s s Margit fiok 24-edik életévében, hosszas szenvedés után elhunyt. Por részei f. hó 6-án adattak át a pihentető anyaföldnek Turkevén. A fenkölt lelkű lelkész család találja fel a mindenekét hűlcsen intéző Isten-ségben vetett hitében — a megnyugvást.

* **A miniszterelnök gyászja.** Kolozsváról sürgönyzik, hogy özv. báró B a n f f y Jánosné, a miniszterelnök közeli rokona meghalt, Hír szerint a református egyháznak nagyobb összeget hagyományozott.

* **A Bécs Magyar Nemzeti Szövetség** mely kulturális missziókat teljesít Bécsben, f. hó 28-án a Hotel Savoy Englisher Hof-ban magyar elite táncestélyt rendez, melyen a zenét egy elsőrangú cigányzenekar szolgáltatja. A tiszta jövedelem a Szövetség segélyalapjának gyarapítására lesz fordítva.

* **Halálozás.** A következő gyászjelentést tettük: Mely fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejtethetetlen jó nőnek, pártalan jó édes anyának, anyósnak, nagyanyának, testvérnek és áldott emlékü rokonokak néhai K O N T H J Á N O S N É sz. Draskóczy Euláliának folyó hó 8-án reggei 7 óraker életének 54 ik házasságának 36-ik évében, hosszas szenvedés után történt elhunytát. Kedves halottunk hűlt tetemei folyó hó 10-én d. u. 2 óraker fog az ev. ref. egyház szertartása szerint a Teleki (Bárány)-utca 77. sz. háznál tartandó gyászima után a Kosuth-utcai temetőben örök nyugalomra térteni. B e b r e e z e n, 1899. január 8. B a n o t s f e r j e: H o n t h J á n o s. G y e r m e k e i: Irén férjezett G a l l S á n d o r n é. I l o n a f e r j e z e t t L a d á n y i Z o l i á n n é P a u l a é s Á r p á d. T e s t v é r e: D r a s k ó c z y G á b o r é s g y e r m e k e i. V e j e i: G a l l S á n d o r é s L a d á n y i Z o l t á n. U n o k á i: G a l l L a j o s, P i s t a, C s a b a é s A d o r j á n. L a d á n y i I r é n é s L i l a. Á l d á s é s b é k e p o r a i r a! L e g y e n n e k i k ö n n y u a f ö l d. A t e m e t é s t G e b a u e r t e m. i n t. r e n d e z i.

* **Táncestély.** S c h a f J á n o s k ö z k e d v e t t á n c z t a n i t ó á l t a l s z o m b a t o u e s t e r e n d e z e t t t á n c z m u l a t s á g f ö n y e s s i k e r e n e k t a n u b i z o n y s á g a g y a n á n t a z o t n a g y s z á m m a l m e g j e l e n t h ö l g y e k n é v s o r a t l e k ö z ö l j ü k, h a d d g y ö n y ö r k ö d j e k o l v a s o k ö z ö n s e g ü n k a t e t e m e s h ö l g y k ö z s o r u n e v e i b e n. J e l e n v o l t a k e t á n c z e s t é l y e n a s s z o n y o k: B a n c s i I s t v á n n é, ö z v. G y i f k a L a j o s n é, J á m b o r I m r é n é, M o c s á r S á n d o r n é, B u r a i J á n o s n é, S z a b ó S á m u e l n é, P a p F e r e n c z n é, H a r s á n y i A n d r á s n é, Ö k r ö s I s t v á n n é, S z a b a d o s F e r e n c z n é, M o l n á r F e r e n c z n é, L á s z l ó J á n o s n é, ö z v. P á p S á n d o r n é, N a g y J ó z s e f n é, T ó t h F e r e n c z n é, F e r e n c z i G a b o r n é, N a g y S á n d o r n é, S z ü c s I s t v á n n é, N a g y S á n d o r n é, K e c s k é s M i h á l y n é, V a s M i h á l y n é, N y i l a s I s t v á n n é, O l á h A n d r á s n é, L á s z l ó J á n o s n é, T o l v a j G á b o r n é, K o v á c s P é t e r n é, B a l l a M i h á l y n é, T ó t h I s t v á n n é, B a r n a M i h á l y n é, C s i k o s A n d r á s n é, S z i l á g y i J á n o s n é, V a d M i h á l y n é, F o g a r a s i

G y ö r g y n é, B a n i c s a G y ö r g y n é, N a g y J á n o s n é, T ó t h M i h á l y, B o r s o s I s t v á n n é, B a r c z a B a l i n t n é, Ö r i M i h á l y n é, S z a t m á r i F e r e n c z n é, K e r t e s z I m r é n é, H a t v a n i I s t v á n n é, B a g o s P é t e r n e B a k ó c z i A n d r á s n é, U s z ó J a n o s n é, P a p M i h á l y n é, K o z m a F e r e n c z n e, K ö r ö s i A n d r á s n é, D a l m i I s t v á n n é, Ö v ö s L a j o s n é, B i r i n y i L a j o s n é, H a r s á n y i M i h á l y n é, K o v á c s P é t e r n é, C s i s z á r F e r e n c z n é, M a k a i F e r e n c z n é, L a k a t o s J á n o s n é, D a l m i I s t v á n n é, E r d e i P á l m e, Z ö l d M i h á l y n é, ö z v. B a l o g h I s t v á n n é, K i s A n d r á s n é, K a t o I s t v á n n é, J á n k i I s t v á n n é, N a g y S á n d o r n é, K e r t e s z J á n o s n é, V é g I s t v á n n é, C s i g e I m r é n é, C s o b a n I s t v á n n é, T a m á s S á n d o r n é, B u s i A n d r á s n é, N a g y D a n i e l n é, R é v é s z J a n o s n é, B u s i B a l i n t n é, B u r a i J a n o s n é, V i g h A n d r á s n é, S á r á n d i A n d r á s n é, S a r k a d i L a j o s n é, V i l m á n y i I m r é n é, D e á k J á n o s n é, B i r i n y i I m r é n é, K e r t e s z I s t v á n n é, A s z a l ó s S á n d o r n é, S z ü c s J á n o s n é, L u c z i M i h á l y n é. B a l o g h S á n d o r n é, G y ö r f i P e t e r n é, A s z a l ó s F e r e n c z n é, T o k a i S á n d o r n é, P a l k a A n d r á s n é, K o v á c s F e r e n c z n é, ö z v. T ó t h A n d r á s n é, B e r t a F e r e n c z n é, D a k u M i h á l y n é, B a l o g h I s t v á n n é, ö z v. B a k ó c z i A n d r á s n é, N a g y h á z i J á n o s n é, C s a k i I s t v á n n é, L a b o n c z J á n o s n é, C s e h i M i h á l y n é. O l á h M i h á l y n é. L e á n y o k: B a n c s i J u l i s k a, J a m ö r M a r i s k a, M o c s á r Z s o f i a, S z a b ó E s z t i k e, B o t J u l i s k a, G ö m ö r i J u l i s k a, H a r s á n y i n ö v e r e k, D a k u Z s u z s i k a, Ö k r ö s E r z s i k e, M o l n á r n ö v e r e k, L á s z l ó E r z s i k e, T ó t h E r z s i k e, T e r e m i n ö v e r e k, S z ü c s J u l i a, N a g y E t e l, K e c s k é s M a r i a, S z o l ó s i M., K i s E s z t e r, O l á h n ö v e r e k, K o v á c s n ö v e r e k, B a g i J., B a l o g h n ö v e r e k, C s i k o s n ö v e r e k, K e c s k é s Z s u z s i k a, S z i l á g y i M a r i s k a, H o r v á t h Z s., T ó t h n ö v e r e k, B a l o g h E r z s i k e, J u h á s z E r z s i k e, B a r c z s a Z s u z s i k a, Ö r i E r z s i k e, H a t v a n i E r z s i k e, E r d e i Z s u z s i k a, Z i l a i A n n a, B a g o s i n ö v e r e k, P a p n ö v e r e k, K o z m a n ö v e r e k, N a g y Z s u z s i k a, D a l m i M a r i s k a, B i r i n y i n ö v e r e k, H a r s á n y i n ö v e r e k, K o v á c s n ö v e r e k, C s i s z á r K a t i c z a, I g a z R ó z s i k a, K i s E s z t i k e, P á r a i E r z s i k e, L a k a t o s M a r i s k a, D a l m i E r z s i k e, Z ö l d n ö v e r e k, B a l o g h E s z t i k e, K i s E r z s i k e, N a g y n ö v e r e k, — K e r t e s z n ö v e r e k, — V i g h E s z t i k e, C s o b a n n ö v e r e k, — T a m á s M a r i s k a, — L a k a t o s Z s u z s i k a, B u s i R ó z a, B u r a i K a t i c z a, S a r k a d i M a r i s k a, T ó t h M a r i s k a, V i l m á n y i E r z s i k e, D e á k n ö v e r e k, B i r i n y i M a r i a, V é r t e s i E s z t i k e, L u c z i E r z s i k e, A s z a l ó s E r z s i k e, K o v á c s E s z t e r, T ó t h M a r i s k a, B e r t a E r z s i k e, K e c s k é s E s z t i k e, B a l o g h E r z s é b e t, K r e i z i n g e i I r m a: C s i k i M a r i s k a, L a b r o n c z E r z s i k e, C s e h n ö v e r e k.

* **A szalontai csonkatorony restaurálása.** Nagyszalontai tudósítónk jelenti: Arany László halála közeledtével megígérte az Arany-emlekbizottságnak, hogy a híres hajduk korabeli csonkatornyot saját költségén restauráltatni fogja. Arany László özvegye most beváltja a nagylelkű ígéretét. Ertesítette ugyan is a bizottságot, hogy az újja alakítandó torony tervét elkészítette Gyulai Farkassal a vajdahunydi vár mintájára. Az emlékbizottság erre megbizta Veres Károly nagyszalontai építő, hogy a tervzet alapján készítsen költségvetést. Az építő 4000 forintban írta elő a restaurálás költségeit, s Arany János menye ezt el is fogadta. Az építkezés már a tavasszal megkezdődik, s az özvegy ekkorra fogja kiutalni a 4000 frtnyi összeget. Az újjaépítendő toronyban Hajdu-muzeumot is fognak berendezni, ezenkívül ott helyezi el a bizottság Arany Jánosról maradt becses reliquiákat.

* **Állatbetegségek Hajdúvármegyében.** Lépfene: Balmazújváros 2 udvar, Donyéshát 1 udvar, összesen 2 község 3 udv. Takonykőr: H.-Szoboszló 1 udv. Ragadós száj- és körömfajás: Böszörmény 1 udv. Sértésvész: B.-Ujváros 4 udv. Csege 3 udv. Egyek 1 udv. H.-Hadház 1 udv. H.-Nánás 1 udv. P.-Ladány 1 udv. Tetétlen 2 udv. Össz. 7 község.

* **Változás az Arany Bikában.** Milleker Lajos volt üzletvezetőnk, tekintettel ezen minőségében szerzett érdemeire is az étte-remnek és sörcsarnoknak saját számlájára leendő kezelésével bizuk meg. Ennek közlésevel egyuttal egyik helybeli lapnak a Milleker Lajos érdemeit egyébként helyesen kiemelő ama közlését is helyreigazítani kívánjuk, a mely szerint volt üzletvezetőnk társaságunk egyéb ágainak vezetésére, mint üzletvezető, az

eddig üzletvezető helyettesként működött Schiegnévits János urat bizuk meg, a kinek kiváló szakismerete és pontossága az üzlet jó hírnevének emelésére teljes biztosítékul szolgál. Tisztelettel Debreczen, 1899 január hó 7-én. Az Arany Bika szálloda bérlő társaság.

x **A jelen bálj idényre** fiatal leányok részére egy izléses Gaze toilette 40 frt, egy selyem 55 frt, egy elegáns Gardedame toilette 75—80 frt. Az Old. Englarid külföldi cégnél (bizományos Berenyi Henrik) Bpest saját házigyógyal u. 32 sz. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Minta derék után.

Egyház és iskola-ügy.

A depr. kath. főgimnázium kifejllesztése. A vallás és közoktatás miniszter helyszíni tárgyalást rendelt el a depr. r. kath. főgymn. 8 osztályúvá fejlesztése ügyében s e tárgyalásra Dr. Hóman Ottó min. tanácsost küldte ki. A tanácskozás a következő kérdéseket fogja felölelni:

1. Az iskola kifejllesztésének egyszersmindenkori és évi szükségletei; 2. a fedezet kijelölése; 3. a kormányzás körüli eljárás és a fenntartók jogait, kötelezettségeit szabályozó több oldalú szerződés megállapítása. A miniszter felhívta a fenntartó testületeket: a kegyes tanító-rendet, a nagyvaradi latinszertartású püspökséget, Debreczen sz. kir. város hatóságát és debreczeni r. kath. egyházközséget, hogy a tárgyalásra mielőbb nevezzenek meg küldötteiket. Az a kérdés merül itt fel önkénytelenül, hogy hát a ref. főgimnázium szintén szükséges kifejeztetésének ügye mikor fog már dűlőre jutni? Vagy talán az innen évről-évre nagyszámmal kiszoruló ev. ref. növendékeket, majd befogadja a r. kath. főgimnázium. Hiszen a tekintetben jó helyen lesznek, ott is, hogy a hazafias piaristák jó magyar embereket neveljenek belőlük, pedig a református hitefeleketnek ilyenre volna szükség.

Népmozgalom a debreczeni ev. ref. egyházban az 1898. évben: szül. 1733 gyermek; és pedig elve törvényes 732 fiú, 689 leány, törvénytelen 92 fiú, 102 leány; halva törvényes 46 fiú, 44 leány; törvénytelen 15 fiú, 8 leány. Meghalt: 1377 és pedig 681 fi, 696 nőnemű. Egybekelt tisztahazasságban 285, vegyes házasságra 53, összesen 338 pár. Attért 10 fi, 8 nő, együtt 18 Kitért 5 fi, 20 nő, együtt 25, Szaporodás 389. Összes lélekszám 22126 fi, 22630 nő, összesen 44.756.

Színház,

Katonák.

Thury Zoltan komoly tendenciájú és a katonai élet czifra nyomoruságát oly igaz színben feltűntető színműve szombat este másodszer került előadásra. Hogy a színházban a bérlőkön kívül alig volt ember, az inkább a sok mulatságnak, melyet az este tartottak tudható be, mint annak, hogy a közönség ne érdeklődne ily kiváló alkotás iránt. A hatás most sem maradt el, mert a közönség élénk figyelemmel és látható érdeklődéssel és élvezettel kísérte a darab minden jelenését és a felvonások végén lelkesedéssel tapsolt a szereplőknek.

Az előadás, leszámítva az első felvonás vontatottságát s egyes szereplők késését, eléggé elfogadható volt.

A szereplők között mindenk előtt F e n y é r i r ó l, erről a mi derék művésznőről, ki nemcsak szintársatúnak hazem a vidéknek is legkitűnőbb színésze, kell megemlékeznünk. Feledhetetlen alakítást produkált ol Pethó Balázs szerepében. Művészi vonásokkal rájzolta a kegyetlen szívű rossz apát, ki képes gyermekétől a legutolsó segélyt is megtagadni,

önző, számítás és hideg logikából. És midőn maga előtt látja lefolyni gyermeke tragediáját, mily csodálatos természetességgel mutatta be azt a változást, amidőn a gonosz emberből a részvétele és igaz fájdalmat érző apa lesz. Nincs szava és mégis meg tudjuk érteni. Nem mond semmit, hanem csakis mimikájából vesszük észre a változást. Ha valaki, úgy ő az, kit igazán megillet a föltétlen dicséret.

Szekely Sándor mint Marjai aratott megérdemelt nagy sikert. Második felvonásbeli nagy jelenete után nyílt színen kétszer is megtapsolták.

Komjáthy János (Udvardi) az igazt, ideges katonát tökéletes alakításban mutatta be. Minden szava és mozdulata igaz volt, ami, tekintve szerepének nehezségét, nagy érdem és föltétlen elismerést érdemel.

Halmi Margit (Anna) nehéz szerepét mindvégig nagy bátarsággal és természetességgel játszotta. Kár, hogy gyenge fizikuma és hangjának erőtlensége nem predestinálja a farasztó szerep eljátszására.

A többi szereplők is igyekeztek elfogadható alakítást nyújtani, kivéve Tanayt, aki ezuttal nem volt elkészülve a szerep teljes elejtésére. Igazán nem értjük, hogy Tanayn, ki talentumos színész, hogyan eshetik meg ilyesmi. Ugyis az a semmi gondot sem fordított szerepére, mert csak beszélt-beszélt, kiment, ismét visszajött, amiként azt a szerző előírta, egyszóval mindent tett, csak nem játszott. Reméljük, hogy ez nem fog nála többé előfordulni.

f. m.

Két előadás.

(Vasárnap délután.)

Vasárnap délután az »Aranylakadalmos Rakossy és Beóthy költői hazafias darabja herült színré a megszokott jó előadásban, nagyszámú közönség előtt.

(Vasárnap este.)

Annál kevesebb dicséretet mondhatunk a »Piros bugyelláros« esti előadására, melynek legtöbb szereplőjén, különösen a karokon meg látszott a délutáni hosszú előadás okozta kimerültség: maga Kallaly Lujza is ezuttal inkább sablonos volt, nem volt kellőleg disponálva. Egyik első rangú szereplő pedig oly állapotban létezett, melyben szerencse, hogy végig tudta csinálni szerepét; néha az ének és zenekar is összekülönbözött.

Az egész előadásban, melyet üres páholyok s földszint néztek végig, legélvezetesebb volt az a »Magyar ábránd«, melyet a katonai zenekar saját karmesterének személyes vezetése alatt igen szépen adott elő s melylyel egész tapsvihart aratott.

—a—a.

CSARNOK.

Késő...!

Irta **

Ismerte az egész város Teréz kisasszonyt szeretetreméltó humorát és szerény, okos viselkedését mindenki szerette. A kisasszonyok, a kiket francia és olasz nyelvre tanított, rájongva imádták és a szűk határtalan bizalommal voltak iránta.

A férfiak is nagy tiszteletet tanúsítottak irányában.

Szíveten ültek asztalához a vendéglőben. A hol étkezett, különösen a katonatisztek, a kikre a sovány Teréz kisasszony vidáman villogó szemével és alig észrevehetően öszülő szép szöke hajával nagy vonzóerőt gyakorolt.

Hiszen a sok spieszbürger között ő volt az egyetlen, a kinek nagyvilági, uri modorral találkoztak.

Egy este a tiszték egy fiatal bajtársukat hoztak magukkal, a ki a városkába azért jött, hogy a tenger enyhe partján heverje ki hoszsú, súlyos betegségét.

A szegény nemcsak testiileg volt beteg. Lekeir sajoghatott. Legalább oly csendesen, szótlanul ült egész vacsora aatt, hogy a jó Teréz szinte megkönnyült rajta.

A szótlan vendég azonban — úgy látszik — jól érezte magát a társaságban, engedélyt kért Tereztől arra, hogy a míg a városkában marad, mindennap asztalához ülhesse.

Teréz ez a kérelem nem érte kellemesen, felt, hogy a szomorú vendég zavarni fogja a vidám társaságot, mely sténként körülvette. Kelletlenül, inkább udvariasságból egyezett a kérelembe. A fiatal tiszt nem vette észre Teréz hangulatát és másnap pontosan megjelent a vendéglőben.

Teréz már megbánta barátságát. Jóvá akarta tenni és egész vidámságával rajta volt, hogy a cziromos kedélyű fiatal tisztet föderitse vagy legalább egy mosolyt csaljon ki öle. Ez kemény munka volt és először nem sikerült. A következő kísérlet sem sikerült jobban. A jövevény szótlan, szomorú volt és Teréz már nem tudta, mitévő legyen.

Sajátságos! A helyett, hogy megunt volna a bájos vendéget, barátságos rokonszenven fejlődött ki közöttük. Anyai gonddal volt rajta, hogy a bánatot elcsévegye bus lelkéről.

Faradozása sikerrel járt. A bánat lassan eltűnt a fiatal ember arcáról és vidám életkedv váltotta fel. Fiatalos lelkesedés töltötte el, hangzott minden szavából, látszott minden mozdulatán. A betegségtől elfojtott hév szikrázott szemében, lángolt szép arcán, buzgott eleven beszédében.

Ez a fiatalság! Igazi, el nem fáradt ifjúság, mely meglevesztette a szegény Terézt. Ellenállhatatlan varázs volt ebben es emberfeletti hatalommal vonzotta Terézt a fiatal tiszthez. A fiatalság pezsgő mámorá elragadta Terézt is es lángoló szerelemre lobbantotta a fiatal tiszt iránt.

Úgy járt szegény Teréz, mint a fak es cserjék a tenger partján melyekből az októberi meleg nedv második virágot csal ki. A tengerpart virággal es bimbóval pompázott, mint a tavassza, de az őszi napnak nem volt már annyi ereje, hogy a tavasz meleg üdőségét hozza a virágokba. Faradt, gyenge, reménytelen bimbózás volt, nem az a hatalmas, erőteljes rügyfakadat, mely tavasszal támad erősen es bátran, mint az ifju az életnek. Virágzás ilat nélkül!

Teréz is elfelejtette, hogy tavasz es nyár már elmúlt, beköszöntött az őszi. Örült szenvedélyvel követelte a boldogságot. Szeretett es mindenáron azt akarta, hogy viszontszeretessék.

Az öregedő hölgy sajnálatreméltó állapotban volt. Elvesztette egyensúlyát es nyugodt megfontolásra, higgadt gondolkodásra oly képtelen volt, hogy nem is gondolt a közelgő valásra. Pedig ez már óriási léptekkel sietett. A főhadnagy szabadságából néhány nap volt csak hátra, azután vissza kellett téroie ezredehez.

E napokban különösen szeretetreméltó volt Teréz iránt. Gyengéd figyelemmel akarta viszonzni a vén kisasszony barátságát. Hiszen annyit köszön ennek a barátságnak.

A meglevesztett tanítónő ebben a fokozódó figyelmességben a szerelem jelet látta. Leirhatatlan boldog izgatottsággal várta öle a szerelmes sőt, melyért szívesen adta volna életét.

A tiszt a szót nem mondta ki.

E helyett egyszer azt közölte vele, hogy három nap múlva el kell utaznia.

Teréz mintha villám érte volna. Álmai sejtelméi eltűntek es az égből lezuhan. A szürke, borzasztó köznapiságba.

Az elutazásig szörnű gyorsan mult a néhány rövid nap es mielőtt felocsudott, elérkezett a bucsu órája.

Az utolsó kös ebéd! A természet mintha gunyolódne, gyönyörű napfényben ragyogott. Őszi verőfény volt, de az ember azt hihette, hogy a májusi napsugár sem szebb. Teréz némán ült az ebédel. Torkát mintha fojtogatnák, egy hang sem jött elő. Könyvek szökkentek szemébe, halk, kétségbeesett zokogással.

A főhadnagy meghatva köszönte meg a kedves vendégszeretetet, mely egészségét allította helyre es benső melegséggel szorította meg finom, vékony kezét.

Azután elváltak.

Es most menjen francia órákat adni, mint más közönséges napon. Szíveben pokol kinja égett. Csak egy gondolat foglalkoztatta, hogy a szerietett ferfit nem engedheti. Így nem. Látnia kell őt még egyszer, negyszemközt idegenek nélkül. A keblére veti magát, mindent elmond neki — ő, tudta is Teréz, mi lesz ebből! Csak találkozni akart vele, mielőtt elutazik.

Ebéd közben a főhadnagy említette, hogy delután még egyszer fellemejj a szirtre. A kis kápolna mellé, a honnan oly gyönyörű kilátás nyílik a tengerre. Teréz eltökélte, hogy ő is elmegy oda es lázas sietséggel rogtón utra is kelt.

A városkát csakhamar elhagyta es sietve ment fel a meredek sziklafalon, a temető mellett, a hol örökzöld ciprus hajolt a sírok fölé. Léptei, melyek eleinte szaporan követték egymást, meglassudtak. Fiataos érzéséhez képest igen hamar fogta el a fáradtság es kényszerítette, hogy leüljön. Nehéz sóhajjal üt le egy mohos sziklára.

Előtte tájékozott a tenger es terült el a barátságos városka, a hol hat évet töltött lelkü békességben, a hol magányosan is karta befejezni életet. Látta a legőbb házat, a hol mint tanítónőt annyira szerettek. Hányszor jött el ide is, a kis kápolna mellé, egyik-másik tanítványával.

A fiatal leánykák hány apró, édes titkot beszéltek neki ezeken a sítakon!

Es most?

Szenvedélyének természetellenessége, az öreg leány szelme a fiatal tiszt iránt, egyszere élesen lépett eléje. Megraskódott. Hirtelen felugrott.

Nem! Hal' Isten, nem tudja senki!

Cs. knem futva sietett vissza. Ugy tűnt fel neki, mintha minden bokor, minden szikla harsogó kacagása fakadna mögötte es mintha minden fa mögöl csodalkozó leányarcz nézne fejeje.

A hol a gyalogösvény az orszagutba szakad, megállott. A kis kápolna felé fordult es forró fájdalommal, keserű lemondással teli tekintetet vetett fel reá, mig szive görcsösen elfacsarodott.

Ez a pilantás, melyben a reménytelen szerelem egész kétségbeesése felgyülemlett, volt az édes álom utolsó felhevülése.

Gyorsan, a hogy bírtak remegő lábai, hazament es sírt sokáig, hosszan, keservesen.

Ford. — m. ö.

IRODALOM.

Az »előkelő világ.« A próba éve után. Az irodalom minden új eseményét ketelkedve, bizalmatlanul fogadják. Valahányszor új folyóirat indul meg, nyomban megérednek a kaszandrai jóslások: »ez sem fog soká elni!« Nem alaptalanok ezek a jóslatok. Új vállalatnak szeles körben való terjesztése annyi küzdelemmel jár, hogy csak a legkiválóbb leteletravalóbb áhja ki ezt a kemény próbát, de ha ezt kiállotta, az aztán kétségtelen jele kiválóságának, életrealóságának. Ilyen küzdelemmel kezdte meg pályafutását az »ELŐKELO VILAG« is, a melyet azért is bizalmatlanul fogadtak, mert az igazi magyarság eszméi birde öjének vallotta magát. Es daczara ennek az »ELŐKELO VILAG« fenyesen kiállotta az első év megpróbáltatásait es most szép olvasó körrel; tartalmilag es szellemileg megerősöved lép második évfolyamába.

Az első év küzdelmeinek már is megvan az az eredménye, hogy sikerült a magyar né

mességhen nemessége öntudatát felébreszteni, amit pártolói nagy köre, és az olvasó közönség köréből naponta érkező elismerő levelek bizonyítanak. Hogy ez csak kezdete a sikernek és lesz meg folytatása, arról kezdődik az az író-tábor, amely Lengyel Gizellát, az **ELŐKELŐ VILÁG** szerkesztőjét hazafias nagy feladatban támogatja.

Érdekes ujtás az ujságitradalom terén, hogy a kik éppen kívánják, kiválóan elegán, merített papíron kaphatják a lapot, a mi d i s z m ü jellegét adja az **ELŐKELŐ VILÁG**-nak.

A díszkiadás ára egy évre 20 frt. A rendszer (finom fehér simított papíron) kiadás előfizetési ára egész évre 8 frt.

Előfizethetni a lap kiadóhivatalában: Budapest, István-ut 40 sz., vagy posta utalványonval.

Pillangó. Pompás ujevi száma van a Pillangó című éclapnak, a mely magas színvonalon álló tartalmával gyönyörű képeivel oly hamar kivívta a közönség elismerését. Az ujesztendővel is anna igérkezik, a mi eddig volt, ostarozója a társadalom felszégeinek, de e téren is kirekesztve mindazt, a mi a jó izlést, a tisztességet sérthető.

A »Pillangó« ujevi száma egy értékes és érdekes irodalmi album, a melyben az olvasó közönség a magyar irodalom és művészet sok jeles emberének autogrammját találja olyan költemények és cikkek alatt, a melyek direkt a »Pillangó« számára íródtak. Ez az album díszes minden szalonnak, a hol kegy-lettel és szeretettel hódolnak meg a szellemi munkások előtt, a kiknek kezeirésat — ime! fakszímében nyújtják át emlékül.

Jókai Mór, a magyar humor királya, volt az első, a ki a »Pillangó« kéziratával megtisztelte, Ábrányi költő, a jeles költő, gyönyörű költeményt írt a Pillangóról. Azonfelül pedig a következő költők, írók, publicisták és zeneszerzők írtak a »Pillangó« ujevi számába:

Barsony István, Balkay Béla, Csérgő Hugó, Czikkay Lajos, Foszty Árpád, Feszli Géza, Gergely István, Geczhy István, Heltai Jenő, Káldy Gyula, Levik Károly, Lyka Károly, Makai Emil, Molnár Ferencz, Márkus Miksa, Palágyi Lajos, Pásztor Árpád, Rózsa Miklós, Szatmári Mór, Salamon Ödön, Solyomosi Elek, Thury Zoltán, Tarnay Alajos, Timár Szaniszló, Vészi József.

A mellett, tele van jobbnál jobb tréfakkal, szebbnél-szebb képekkel a »Pillangó« ujevi száma.

Előfizetési ára egész évre: 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. A »Pillangó« kiadóhivatala: Budapest, VI. Teréz-körut 35 sz. I. em. alatt van.

Az asszony bolondja. E czim alatt jelent meg a budapesti Schachs és Pollak czéeg kiadásában Pierre Louys-nak, az Aphrodite világhírű szerzőjének legújabb regénye a: *La femme et le pantin.*

A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a széles naturalizmusnak ezt az irányával egyedül álló, merész uttoróját, annyira feleleges ma már — mikor a hirhedt regény magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legújabb regényét. »Az asszony bolondja« szenzáczió dolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite-nak, sőt bizonyos szempontból túl is fogja szárnyalni azt, mert míg a mester első műve számára az antik világból merítette tárgyát, addig emez új munkája egészen a mai életet festő, valósággal ultr-modern alkotás. »Az asszony bolondja« azt a mindnyájunk által ismert tyipust örökíti meg, aki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagilag ruinálja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény hőse egy párisi roue, aki egy még gyermek spanyol tanczo-nő után bekalandozza az egész pyraeneusi felzigetet. A leány, aki még ártatlan — mozita! mondja diszkreten a spanyol — a perverzitásnak minden elképzelhető fazisát átadobzódja kedvével, de meg nem adja magát. A prvez bujálkodás hihetetlenül változatos eleneteinek megdöbentően nyílt és merész

leírása még Párisban is óriási szenzácziót keltett, de viszont a legkényesebb izlésű kritika sem vitáhatta el, hogy Pierre Louys ebben a könyvében épp oly mestere a tollnak, a színeknek s a finom lélektani analysisnek, mint az Aphrodite-ben. Ez magyarázza meg, hogy »Az asszony bolondja«-nak a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a pompás regény magyar fordítását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost összes műveinek elismert tolu fordítója végezte, oly művésziileg, hogy az eredetinek minden szépsége csorbitatlanul kerül a magyar közönség elé. A kiállításban is előkelő regény, minden könyvesboltban kapható 1 frtért.

Táncztanítási értesítés!

Van szerencsém a polgar-családok tudomására hozni, hogy a 2-ik táncztanfolyam folyó hó 16-ikán hétfőn megnyílik. Beiratásokat a mai naptól elfogadok a táncziskola helyiségében este 7 óratól vagy lakásonon bármely időben.

Tanítási órák: hétfő, szerda, péntek és vasárnap. Kezdeté 7 órakor.

Maradtam teljes tisztelettel

Schaf János

táncztanító.

Lakás: Csapó-utcz 17, »Korona« czimű tánczterem.

1327. v. k. szám.
1898.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbróságnak V. II. 393/2 1898 P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerin a Tisza-polgári lakpénztár részére Kiss Antal t.-csegei lakosól 98 frt tőke, ennek 1898. évi April hó 30 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 15 kr. perköltség erejéig 1898. évi Szept. hó 30-án bírőilag lefoglalt és 350 frtra becsült egy cséplőgépből álló ingóságok **1899. évi Január hó 18-án d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és T.-Cségen alperes lakásán megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898. évi december hó 23-án.

Sugár Gyula,
birói kiküldött.

1371/1899. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbróságnak V. V. 470/2 1898 P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Umrath és t.-a czég részére Ujfalussy Endre mártonfalvi lakosól 368 frt 50 kr. tőke, ennek 1898. évi október hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 51 frt 60 kr. perköltség erejéig 1898. évi nov. hó 26-án bírőilag lefoglalt és 1700 frtra becsült 500 m. cső tengeri és akáczfából álló ingóságok **1899. évi január hó 13-én d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és Mártonfalván az Ujfalussy Endre birtokán megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898 évi Deczember hó 16-án.

Bódogh Zs.
bir. kiküldött.

Tölgyfa szőlőkaró

ezre 14, 16 és 18 forintjával
itt helyben

kapható és megrendelhető

Gaiger Emilnél

Arany János (Kádas) utca 16. sz.
Ugyszintén mindenféle száraz és jó minőségű tűzifa ölenként és felvágva mázsánként

Hidvéger Mihály

tüzi-faraktárában.

A vedjegyre tessék vigyázni!

Mariacelli gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak **gyomor bajoknál** nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu felbűffogés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkaki választás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkölés.**

Hathatos gyógyszernek bizonyult **fej fájásnál**, a mennyiben ez a gyomortól származott **gyomortulterhelésnél** etekekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hámorrhoikáknál.**

Említett bajoknál a **Mariacelli gyomorcsépek** évek óta kitűnőeknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára haszoalan utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Carl Brady, Apotheke zum »König von Ungarn« Wien, I. Fleischmarkt 1.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapešť. Király-u. cz. 12. sz.

Kapható Debreczenben: Tóth Béla, Mihályovits István, Dr. Rótschnek V. Emil, Tamassy és Balázs gyógyszerészeknél. **Diószegen:** Vaday Ignác, **Ér-Mihályfalván:** Mátray István, **Madházon:** Farkas Ödön, **Kabán** Horvath Kalmán gyógyszerészeknél.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghív k.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Müsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.